

Mümkün Müdür

– Mecaz Adam · 14 Ekim 2021

Vedalar sığmaz oldu heybeme
Taşıyorum her yağmur damlasında
Yüreğimi bırakıp çıkıyorum evden
Yalnız başınayım kalabalığın ortasında

Yol boyunca evler beliriyor önümde
Bacalarında siyah dumanlar çıkıyor
İçimde bir acı oluyor her kış gününde
Nereye yürüsem ayakkabılarıma su doluyor

Sevinçlerime rastlıyorum bir esnaf lokantasında
Aralarına almıyor beni geçen günlerim
Bir gül yaprağı oluyorum sayfalar arasında
Açılmadığından soldu defterim

Eski tül perdeleri dikeyiyor yol üstünde bir terzi
İşine öyle bir dalmış ki adam giremiyorum aralarına
Sorsam yamalar mı acep hayatımın söküklerini
Yeni bir sayfa açmak mümkün müdür yarına